

Resum Taula Professionals 18 Maig 2017 Centre Borja Sant Cugat

Dins del **cicle del conflicte com Oportunitat de Creixament Personal i Justícia Social** que aquest curs ha organitzat la Taula de Professionals del Centre Borja, el passat dijous dia 18 de Maig va tenir lloc la sessió del **Conflicte al Món Laboral** a càrrec de **Rafael Ortiz**, Director del Dpt. Laboral del buffet d'Advocats Garrigues i **José Antonio González Espada** de la Cooperativa d'Advocats laboralistes: Colectiu Ronda.

En **Rafael Ortiz** ens va fer veure el conflicte laboral com inherent a les relacions laborals entre empresaris i treballadors fruit de les tensions, per una banda dels empresaris (que tenen els objectius de guanyar diners amb l'empresa, tot arriscant les seves inversions i creant riquesa al seu entorn) i per altre dels treballadors (que tenen els objectius de mantenir la seva feina, formar-se, promocionar-se, realitzar-se personal i socialment). Aquests conflictes poden ser individuals o col·lectius i venen regulats constitucionalment per la llibertat d'empresa, llibertat sindical, la negociació col·lectiva (base per prevenir el conflicte), el dret al conflicte (dret de vaga), la tutela judicial i efectiva (dret a defensar-se si no es resol el conflicte), i dret de l'Estat a cercar la plena ocupació.

Segons en Rafael Ortiz, les entitats representatives de treballadors i empresaris (sindicats i patronals, respectivament) malauradament han evolucionat cap a mantenir-se com "xiringuitos" més que per treballar pels sectors econòmics que teòricament representen. També va afirmar que avui en dia les vagues estan més orientades a "provocar" a la societat i als polítics, més que als empresaris directament, com a mitjà per assolir els seus objectius.

Per la seva banda en **José Antonio González** ens va explicar el funcionament del Colectiu Ronda, basat en la herència del que en els anys 80 eren els advocats laboralistes. Ens va dir que la Pau Social es un exercici de "funambulisme", i que la "vida" d'un conflicte és diferent en casos individuals que en col·lectius, doncs en el primer cas es busca el conflicte amb l'empresa per després intentar desactivar-lo, i en el segon cas, es busca desactivar-lo abans de que s'incendi el tema.

També va afirmar que, tot i que s'han assolit molts drets laborals, l'empresa segueix sent qui marca "el stato quo" de les relacions laborals, i que avui en dia excepte casos molt particulars (com per exemple la reivindicació de les 35 hores setmanals a França), les manifestacions són de caire defensiu, més que per guanyar més drets. La tendència avui en dia es a salaris més baixos, més precarietat, més por i menys hores de vaga. Davant d'aquesta situació els treballadors estan disposats a renunciar a drets per la por a perdre la feina.

A partir de les dues exposicions es va obrir un **col·loqui** on es van abordar temes tan variats com la situació actual dels estibadors, i en general dels privilegis que tenen alguns sectors econòmics per part dels treballadors, la manca d'informació als treballadors com a font de conflicte, la viabilitat de la renda mínima universal, la necessitat de canviar el model de relacions laborals davant de l'evolució del model econòmic, la flexiseguretat, i la forma d'organització dels sindicats davant de l'evolució del món laboral.

Agraïm molt al Rafael i al José Antonio haver participat en aquesta darrera sessió de la Taula de Professionals del Centre Borja, així com als assistents la seva participació.

